

PER LA NORMALITAT I PER LA NORMALITZACIÓ DE LA LLENGUA DELS VALENCIANS

La normalització del valencià ha sigut un dels objectius que es va marcar la nostra societat des del començament de l'actual etapa democràtica, conscient que la llengua dels valencians havia estat una de les principals víctimes de la dictadura i per això l'Estatut la va incloure en la seua redacció:

Llei Orgànica 1/2006, de 10 d'abril, de Reforma de la Llei Orgànica 5/1982, d'1 de juliol, d'Estatut d'Autonomia de la Comunitat Valenciana (BOE núm. 86, 11 d'abril de 2006. Publicat en el DOGV núm. 5238, d'11 d'abril de 2006) Article sext 1. La llengua pròpia de la Comunitat Valenciana és el valencià. 2. L'idioma valencià és l'oficial a la Comunitat Valenciana, igual que ho és el castellà, que és l'idioma oficial de l'Estat. Tots tenen dret a conèixer-los i a usar-los i a rebre l'ensenyament del, i en, idioma valencià. 3. La Generalitat garantirà l'ús normal i oficial de les dos llengües, i adoptarà les mesures necessàries per tal d'assegurar-ne el coneixement. 4. Ningú no podrà ser discriminat per raó de la seua llengua. 5. S'atorgarà especial protecció i respecte a la recuperació del valencià. 6. La llei establirà els criteris d'aplicació de la llengua pròpia en l'Administració i l'ensenyament. 7. Es delimitaran per llei els territoris en els quals predomine l'ús d'una llengua o de l'altra, així com els que puguen ser exceptuats de l'ensenyament i de l'ús de la llengua pròpia de la Comunitat Valenciana. 8. L'Acadèmia Valenciana de la Llengua és la institució normativa de l'idioma valencià.

Des de la mateixa Transició els atacs a la recuperació del valencià com a llengua normalitzada s'han vehiculat en dues modalitats diferents però convergents: d'una banda la negativa a acceptar el coneixement obligatori de la llengua en l'àmbit de l'administració, entre d'altres, i per altra el rebuig a acceptar una normativa científica compatible amb la unitat de la llengua que compartim amb catalans i balears, com a model de referència estàndard per a l'ús formal de l'idioma.

El balanç dels quaranta anys de la Llei d'Ús i Ensenyament del Valencià, que desplegava el que dictava l'Estatut, constata que a pesar de l'esforç de milers de valencians i valencianes, especialment en l'àmbit educatiu, totes les enquestes

sociolingüístiques demostren que l'ús de la nostra llengua no ha deixat de retrocedir i per tant podem valorar com a insuficients totes les mesures que s'han pres fins ara en matèria de normalització.

Precisament per això costa d'entendre i admetre que des de la constitució del nou govern valencià i de molts ajuntaments, s'haja reactivat una política expressament contrària i hostil a la nostra llengua, i que es concreta de nou en dues vessants: d'una banda la censura i marginació d'autors, artistes i publicacions en valencià, la infravaloració del mèrit del coneixement de la llengua pròpia, a més d'oficial, per accedir a la funció pública, quan hauria de ser un requisit; i per l'altra la injerència en el model de llengua que segons l'Estatut és una competència de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, i no pot subordinar-se a criteris polítics, sinó filològics.

Es tracta de tornar a prohibir, censurar i de problematitzar el valencià, posant en dubte el model normatiu que és la base del seu ús formal i estàndard. En definitiva el que pretenen és fer desaparèixer la llengua dels àmbits més significatius de la societat i de provocar la desafecció dels parlants introduint incerteses i normes contradictòries per al seu ús.

L'IES Clot del Moro ha sigut i és, des de la seua creació, un referent de l'ensenyament del valencià i en valencià, així com en la seua promoció en tota la programació d'activitats, tant educatives com lúdiques. Per això, des del Departament de Valencià volem proposar al Claustre la seua adhesió a este escrit i a totes les iniciatives convocades contra la política lingüística del govern de la Generalitat perquè està posant en perill els objectius mínims de normalització que hem aconseguit fins ara.